

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 9C/290/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813207930
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hvastová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2015:7813207930.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, v právnej veci navrhovateľky I. I., T.. XX. XX. XXXX, bytom S., N. XXX, proti odporcovi V. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., N. XXX, zast. JUDr. Andrejom Patakym, advokátom so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 2, o určenie výživného pre manželku, takto

rozhodol:

Súd z a v ä z u j e odporcu platiť výživné na výživu navrhovateľky po 300,- Eur mesačne za obdobie od 06. 08. 2013 do 30. 11. 2013, po 200,- Eur mesačne za obdobie od 01. 03. 2014 do 30. 09. 2014 a po 300,- Eur mesačne za obdobie od 01. 10. 2014 do 30. 12. 2014 do rúk navrhovateľky vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca a v prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a.

Súd z a v ä z u j e odporcu zaplatiť navrhovateľke nedoplatok na manželskom výživnom v sume 2.841,52 Eur v troch po sebe idúcich mesačných splátkach po 947,17 Eur vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca do rúk navrhovateľky počnúc od 01. 02. 2015 až do úplného splatenia dlhu, pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka podaným návrhom žiadala, aby súd zaviazal odporcu prispievať na jej výživu sumou 1.200,00 Eur.

Návrh odôvodnila nasledovne:

S odporcom sú manželia, manželstvo uzavreli dňa XX.XX.XXXX na MSNV v G. G., ktoré manželstvo trvá. Spolužitie s odporcom prerušili dňa 28. 04. 2013, kedy odporca sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti. Od tej doby sama býva v spoločnom byte, ktorý si kúpili do osobného vlastníctva a patrí do BSM účastníkov konania. Odporca podal návrh na rozvod ich manželstva. Navrhovateľka nesúhlasila s dôvodmi rozvratu ich manželstva uvádzanými odporcom. Uviedla, že odporca má známosti s inými ženami, jednu známost' má tu na G. a jednu známost' má v zahraničí. Sama sa o tom presvedčila, keď prišla na návštevu do zahraničia. Odporca už niekoľko rokov pracuje počas zimnej sezóny v zahraničí v U. v S., vykonáva obsluhu lanovky.

Navrhovateľka ukončila bakalárske štúdium na VŠ na G. C. O. v T., štúdium odboru krajinná a záhradná architektúra. V dôsledku jej zdravotných a finančných problémov prerušila druhostupňové

vysokoškolské inžinierske štúdium. Poplatok za štúdium neplatila, pretože v čase keď začala študovať, v roku 2010, sa poplatok ešte neplatil. Študovala aj na univerzite tretieho veku, ani tam neplatila poplatok.

Dňa 18. augusta 2013 sa prihlásila na úrad práce do evidencie nezamestnaných, pretože konateľka mestských lesov jej sľúbila prácu a povedala, že jej dá prácu na dohodu, pokiaľ bude evidovaná na úrade práce. Následne skutočne uzavreli dohodu o vykonaní práce, na základe ktorej pracovala ako záhradná architektka. Za túto prácu dostávala odmenu 80,- Eur až 90,- Eur mesačne. Následne dňom 13.12.2013 sa zamestnala u Mestských lesov v S.V. na pracovnej pozícii samostatný ekonomický referent na základe pracovnej zmluvy uzavretej na dobu určitú, do 31.12.2014 so skúšobnou dobou 3 mesiace. U zamestnávateľa pretrvávali nezhody medzi konateľkou a hlavnou ekonómkou, neustále sa riešili spory, ktoré boli aj medializované a v tejto súvislosti bol vyvíjaný aj tlak na osobu navrhovateľky, v dôsledku ktorého dňa 18. 02. 2014 prišlo jej zle na pracovisku a zobrala ju záchranka do nemocnice. Od 18. 02. 2014 sa stala práceneschopnou, jej pracovný pomer bol skončený v skúšobnej dobe. Trikrát bola hospitalizovaná a to v júni a júli na neurologickom odd. v nemocnici v G. T. D. a v auguste bola v nemocnici v W. na psychiatrickom oddelení, pretože jej problémy sú psychosomatického charakteru. Má vážne neurologické problémy, v dôsledku ktorých je navrhnutá na invalidný dôchodok. Z dôvodu týchto zdravotných ťažkostí momentálne už nemôže vykonávať fyzickú prácu. Jej neurologické ochorenia majú súvis s tým, že v minulosti ťažko pracovala aj ako masérka vo wellnes centre v zahraničí. Jej práceneschopnosť bola ukončená dňa 15.10.2014. Bola uznaná za invalidnú a bol jej priznaný invalidný dôchodok vo výške 110,- Eur mesačne. Okrem tejto sumy nemá žiaden iný príjem a je v takej situácii, že nemá z čoho žiť. Náklady bývania v 4-izbovom byte činia 100,90 Eur mesačne, okrem toho za pevnú telefónnu linku a internet platí 22,- Eur až 30,- Eur mesačne, zálohové platby za elektriku a RTVS 29,20 Eur mesačne.

Uviedla, že od dcéry J., ktorá tiež pracuje v zahraničí, má vedomosť o tom, že odporcovi boli vyplatené dávky v nezamestnanosti a to na účet odporcu, ktorý má v U. v banke X. S. M. G., na ktorý účet je vyplácaná aj výplata odporcu, keď pracuje v zahraničí. Nemala vedomosť o výške vyplatených dávok v nezamestnanosti pre odporcu.

Navrhovateľka po nahliadnutí do výpisu z účtu odporcu predloženého v talianskom jazyku uviedla, že z týchto listín vyplýva, že odporcovi bola vyplatená podpora v nezamestnanosti za rok 2014, nenavrhovala však vykonať ďalšie dokazovanie na zisťovanie výšky peňažnej sumy vyplatenej z titulu podpory v nezamestnanosti. Navrhovala, aby súd vychádzal zo zárobkových pomerov odporcu, ktoré uviedol vo svojej výpovedi. Tvrdila, že aj predchádzajúci rok, teda za sezónu 2012/2013 odporca pracoval a dosahoval mesačný zárobok 2.000,- Eur až 3.000,- Eur.

Odporca jej neprispieva na výživu a keďže podľa zákona o rodine životná úroveň manželov počas trvania manželstva má byť zásadne rovnaká, žiadala súd, aby po vykonaní dokazovania vyžiadanim správy o zárobku odporcu jej návrhu vyhovel.

Odporca s návrhom na určenie manželského výživného nesúhlasil, ktorý považoval za nedôvodný a účelový z dôvodu, že navrhovateľka má rovnaké možnosti zamestnať sa ako on. Potvrdil, že manželstvo účastníkov konania v čase podania návrhu trvalo, ako aj to, že s navrhovateľkou od apríla 2013 nežijú v spoločnej domácnosti. Je evidovaný ako nezamestnaný na úrade práce v U., nakoľko tam v minulosti pracoval. Pracoval však vždy iba počas zimnej sezóny 4 - 5 mesiacov, november až marec. Po príchode na územie G. M. je nezamestnaný, nepoberá žiadne dávky alebo príspevky a jeho príjem je nulový. Po ukončení zimnej sezóny nemá istotu, že bude znovu v ďalšej sezóne zamestnaný, že bude s ním uzavretá nová pracovná zmluva už aj vzhľadom na jeho vek, ktorý sa blíži dôchodkovému veku.

Poukázal na to, že navrhovateľka žije v spoločnom byte účastníkov konania a užíva ho zariadený, tak ako ho užívali počas svojho spoluzitia, ktorý je zariadený, pričom odporca si mal zabezpečiť zariadenie bytu, v ktorom býva. On býva v byte, ktorý vlastní dcéra účastníkov konania a za ktorý uhrádza sám všetky pravidelné mesačné platby, ktoré sú spojené s užívaním bytu, 95,- Eur za byt pre SBD M., 30,- Eur zálohové platby za elektrinu, 12,90 za internetové služby, 4,64 za rozhlas a TV, celkom

142,54 Eur. Z titulu iných platieb uhrádza 107 Eur ročne - PZP motorového vozidla, 24,14 Eur -PZP motocykel Simson, 10,02 Eur poplatok za komunálny odpad, 19,84 Eur - daň z nehnuteľnosti (byt v ktorom býva navrhovateľka). Má aj ďalšie pravidelné výdavky spojené so stravovaním, ošatením zdravotnou starostlivosťou.

Uviedol, že nezhody v ich vzťahu s navrhovateľkou pretrvávajú dlhšie, ktoré asi 5 - 6 rokov spätne sa vyostřili, nezhodli sa v ničom. Odporca sa rozhodol ešte na jeseň 2012, že ich vzťahy s navrhovateľkou treba vyriešiť, avšak vtedy odchádzal do zahraničia a následne na jar, keď sa vrátil domov, ich nezhody riešil tým, že sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti. V čase podania návrhu na rozvod nemal známosť s inou ženou, avšak teraz už nadviazal známosť s inou ženou, má priateľku, s ktorou sa stretáva, ale nežije s ňou v spoločnej domácnosti. Potvrdil, že od 18. 11. 2013 do 31. 03. 2014 pracoval v U., vykonával obsluhu lanovky. Následne sa zaevidoval do evidencie nezamestnaných v U., požiadal aj o podporu v nezamestnanosti, avšak nedostal podporu ani rozhodnutie o priznaní podpory. Za poslednú sezónu zarobil 11.700,- Eur čistého príjmu, z ktorého príjmu uhrádza životné náklady. V súvislosti so svojím zdravotným stavom uviedol, že má zdravotné problémy s ramenom, bol na to v minulosti operovaný a má zdravotné ťažkosti súvisiace s hrubým črevom. Napriek týmto zdravotným ťažkostiam za zimnú sezónu rokov 2013/2014 pracoval.

Odporca ďalej poznamenal, že rozdiel v životnej úrovni navrhovateľky a odporcu nie je až taký rozdielny, že by odporca mal platiť výživné na výživu manželky.

Z pripojeného rozvodového spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 4C/237/2013 súd zistil, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom zo dňa 30. 10. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30. 12. 2014.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi - sobášnym listom účastníkov konania, potvrdením od ÚPSVaR o zaradení navrhovateľky do evidencie uchádzačov o zamestnanie od 27. 08. 2013, potvrdením od ÚPSVaR v M., dohodou o mzdových podmienkach uzavretou medzi navrhovateľkou a Mestskými lesmi S., Fotokópiou potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti navrhovateľky, oznámením priemerného zárobku navrhovateľky od Mestských lesov S., oznámením od Sociálnej poisťovne o výške vyplatených nemocenských dávok pre navrhovateľku, správou od Mestských lesov S. - výplatnými lístkami o vyplatenej mzde pre navrhovateľku, dohodou o vykonaní práce zo dňa 26. 08. 2013, zmenou dohody o vykonaní práce, pracovnou zmluvou, rozhodnutím o vyradení navrhovateľky z evidencie uchádzačov o zamestnanie, výpočtom mzdy navrhovateľky za mesiac november 2013, potvrdením o výške príjmu navrhovateľky za august, september, október 2013, rozhodnutím Sociálnej poisťovne - ústredia zo dňa 06. 11. 2014, potvrdením od Sociálnej poisťovne - ústredia zo dňa 10. 11. 2014 o vyplácaní invalidného dôchodku navrhovateľke, potvrdením od ÚPSVaR v Rožňave o zaradení navrhovateľky do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

V zmysle § 71 ods. 1, 2 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

V zmysle § 77 ods. 1, druhej vety Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine V zmysle § 77 ods. 1, druhej vety Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine výživné u dospelých osôb je možné priznať od podania návrhu na súd.

Pri určení výživného manželky súd prihliadal na odôvodnené potreby oprávnenej, na jej schopnosť vlastným pričinením si zabezpečiť úhradu životných nákladov a na schopnosti a možnosti povinného plniť si vyživovaciu povinnosť. Požiadavka rovnakej životnej úrovne manželov je odôvodnená ich rovnakým postavením v právach a povinnostiach vyplývajúcich z manželského zväzku, ktorá sa však

neuplatňuje mechanicky odvodením z ich zárobkov. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva a je viazaná na právnu existenciu manželstva. Zaniká spolu s jeho zánikom zo zákonných dôvodov.

Účastníci konania uzavreli manželstvo XX.XX.XXXX, ktoré zaniklo rozvodom ich manželstva ku dňu 30.12.2014. Nakoľko v zmysle § 77 ods. 1, druhej vety Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine výživné u dospelých osôb je možné priznať od podania návrhu na súd, predmetom konania bolo posúdenie navrhovateľkou uplatneného nároku na výživné manželky počnúc od podania návrhu na súd, od 06.08.2013 do zániku manželstva účastníkov konania rozvodom ich manželstva, dňa 30.12.2014, ktorým ňom nadobudol právoplatnosť rozsudok súdu o rozvode ich manželstva.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v čase podania návrhu na určenie výživného manželky manželstvo účastníkov konania trvalo. Účastníci konania v apríli 2013 prerušili spolužitie a od tej doby nežili v spoločnej domácnosti. Z manželstva účastníkov konania maloleté deti nepochádzajú, dve dcéry účastníkov konania pochádzajúce z ich manželstva sú dospelé, nežijú v spoločnej domácnosti s rodičmi.

Navrhovateľka od 27.08.2013 do 13.12.2013 bola evidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie a vykonávala prácu na základe dohody o vykonaní práce pre Mestské Lesy v S.. V roku 2013 za mesiac august mala čistý príjem 103,38 Eur, za september 78,40 Eur, za október 62,54 Eur, november 310,07 Eur.

Od 13.12.2014 bola zamestnaná u Mestských lesov v S. na základe pracovnej zmluvy uzavretej na dobu určitú, do 31.12.2014 s trojmesačnou skúšobnou dobou. Podľa dohody o mzdových podmienkach medzi zamestnávateľom a navrhovateľkou - zamestnankyňou bola dohodnutá hrubá mesačná mzda v sume 597,68 Eur. Pracovný pomer trval od 13.12.2013 do 13.03.2014 a bol skončený v skúšobnej dobe. Z oznámenia priemerného zárobku navrhovateľky od vyššie uvedeného zamestnávateľa vyplýva, že počas trvania pracovného pomeru navrhovateľka dosiahla 1.615,12 Eur hrubého zárobku a po odpočítaní poisťného v sume 211,29 Eur a zálohy na daň 87,22 Eur dosiahla čistý mesačný príjem 403,85 Eur. Od 18.02.2014 sa navrhovateľka stala práceneschopnou. V období od 18.02.2014 do 13.03.2014 zamestnávateľom hradené nemocenské dávky činili 147,89 Eur.

Zo správy vyžiadanej od Sociálnej poisťovne, pobočka M., že navrhovateľke boli vyplatené nemocenské dávky za obdobie od februára 2014 do októbra 2014 celkove v sume 1.586,80 Eur.

Práceneschopnosť navrhovateľky trvala do 15.10.2014, ktorým dňom bola uznaná za invalidnú z dôvodu dlhodobu nepriaznivé zdravotného stavu a poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 50 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Z odborného posudku o invalidite vyplýva, že má pracovné obmedzenie, môže vykonávať administratívnu prácu, resp. prácu na, ktorú má kvalifikáciu, avšak len v prostredí bez zvýšenej psychickej a fyzickej námahy. Bol jej priznaný invalidný dôchodok vo výške 110,10 Eur mesačne počnúc od 15.10.2014.

Navrhovateľka má vysokoškolské vzdelanie 1. stupňa v odbore krajinná a záhradná architektúra. Súd pri určení výživného vychádzal z vyššie uvedených príjmov navrhovateľky a zárobku odporcu, ktorého výšku uviedol v ústnom vyjadrení v sume 11.700 Eur a ktorý zárobok dosiahol prácou vykonávanou v zahraničí v období od novembra 2013 do marca 2014. Okrem tohto príjmu iný príjem nemá. Na pojednávaní dňa 30.09.2014 uviedol, že je evidovaný na úrade práce v U. ako nezamestnaný, kde požiadal o vyplatenie podpory v nezamestnanosti, ktorá mu ešte nebola vyplatená a nedostal ani rozhodnutie o žiadosti o priznaní podpory v nezamestnanosti. Od novembra 2014 odporca znovu vykonáva prácu v zahraničí, čo bolo preukázané zhodnými tvrdeniami účastníkov konania, ako aj to, že odporca aj za predchádzajúce roky počas zimnej sezóny pracoval v zahraničí. V priebehu konania právny zástupca odporcu predložil fotokópiu listiny - výpis z účtu v U. jazyku na preukázanie prijatia podpory v nezamestnanosti bez akéhokoľvek prekladu tejto listiny. Navrhovateľka po nahliadnutí do tejto listiny navrhovala, aby súd nevykonával ďalšie dokazovanie na preukázanie vyplatenia a výšky podpory

v nezamestnanosti poukázanej odporcovi a súd vychádzal z príjmu odporcu, ktorý sám uviedol vo svojej výpovedi.

Vzhľadom na vyššie uvedený návrh navrhovateľky súd nevykonal ďalšie dokazovanie na zistenie výšky vyplatenej podpory v nezamestnanosti odporcovi v zahraničí nariadenia prekladu týchto listín, prípadne vyžiadania správy od príslušného úradu v zahraničí a vychádzal z toho, že suma 11.700 eur predstavuje ročný príjem odporcu, s tým, že aj za predchádzajúcu zimnú sezónu, 2012/2013 pracoval v zahraničí a je predpoklad, že dosiahol minimálne príjem v tejto výške.

Pri určení výšky výživného súd vychádzal z ročného čistého príjmu odporcu, minimálne v sume 11.700 Eur, ktorý v prepočte na mesačný čistý príjem predstavuje 975,- Eur. Výživné súd určil s prihliadnutím na potrebu úhrady vlastných životných nákladov odporcu.

Výživné za obdobie od 6.8.2013 do 13.12.2014 súd priznal navrhovateľke v sume po 300 Eur mesačne, pretože v tomto období pracovala na dohodu, za uvedené obdobie dosiahla priemerný čistý mesačný príjem 138,- Eur.

Za obdobie od 13.12.2013 do 1.3.2014 súd návrh zamietol, pretože počas tohto obdobia navrhovateľka bola zamestnaná a podľa oznámenia zamestnávateľa jej priemerný čistý mesačný zárobok činil 403,85 Eur.

Za obdobie od 1.3.2014 do 30.9.2014 súd zaviazal odporcu platiť výživné pre navrhovateľku po 200 Eur mesačne, pretože v tomto období navrhovateľka poberala nemocenské dávky mesačne v sume 221 až 228 Eur.

Od 1.10.2014 do 30.12.2014 súd zaviazal odporcu platiť výživné v sume 300,- eur mesačne, pretože od 15.10.2014 navrhovateľke bol priznaný invalidný dôchodok v sume 110,10 Eur, teda došlo k poklesu jej príjmu oproti predchádzajúcemu obdobiu.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že navrhovateľka je odkázaná na výživu zo strany odporcu v dôsledku zhoršenia jej zdravotného stavu a poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 50 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Na preukázanie zdravotného stavu odporcu žiaden z účastníkov nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie. Z výpovede odporcu vyplýva, že má zdravotné ťažkosti, avšak vykonáva prácu vyššie uvedenú, ktorou dosahuje príjem z ktorého uhrádza vlastné životné náklady. Navrhovateľka nie je schopná svoje odôvodnené životné náklady uhrádzať z vlastného príjmu, preto vychádzajúc z existencie vyživovacej povinnosti manželov počas trvania manželstva súd návrhu návrhu na určenie výživného manželky čiastočne vyhovel a výšku výživného určil tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku a v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

V konaní nebolo preukázané plnenie si vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľke za posudzované obdobie, preto vychádzajúc z určenej výšky výživného súd vyčíslil nedoplatok na výživnom sumou 2.841,52 Eur, ktorý v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke v troch po sebe idúcich mesačných splátkach po 947,17 Eur vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca do rúk navrhovateľky počnúc od 01. 02. 2015 až do úplného splatenia dlhu, pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky.

Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 150 O.s.p., v zmysle ktorého ak sú dôvody hodné osobitného zreteľa, súd náhradu trov konania úspešnému účastníkovi neprizná.

V danom prípade odporca bol v konaní čiastočne úspešný, preto by mal právo na pomernú náhradu trov konania, avšak vychádzajúc z toho, že navrhovateľka nemá žiaden príjem a je odkázaná na výživu zo strany odporcu, súd náhradu trov konania odporcovi nepriznal, pričom dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania spočívajú v nepriaznivej životnej a finančnej situácie navrhovateľky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie na Krajský súd v Košiciach cestou tunajšieho súdu do 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O. s. p./, uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba odvolacími dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 O. s. p.. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Ak v horeuvedenej lehote účastníci konania nepodajú odvolanie proti rozhodnutiu, rozhodnutie nadobudne právoplatnosť a po uplynutí lehoty uvedenej vo výroku rozhodnutia sa stane vykonateľným. Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutie alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti.